

X

χαίρειν (ἀντίθ. λυπεῖσθαι). Χαίρω/εὐφροσύνομαι, enjoy/rejoice, 'Ηράκλειτος 13 βορβόρῳ χαίρειν Δημόκριτος 174 δὲν εὔθυμος εἰς ἔργα ἐπιφερόμενος δίκαια καὶ νόμιμα καὶ ὑπαρκεῖαν δέ τε καὶ ἔργωται καὶ ἀνακηδής ἐστιν 231 εὐγνώμων δὲ μὴ λυπεόμενος ἐφ' οἷσιν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ χαίρειν ἐφ' οἷσιν ἔχει. || **χαῖρε**. Χαῖρε, hail, Παρμενίδης 1.26 ὁ κοῦρος ἀθανάτοισι συνάορος ἥμιόχοισιν ... χαῖρος' Εμπεδοκλῆς 112.4 φίλοι, οἱ μέγα ἀστυν κατὰ ξανθοῦ Ἀκράγαντος ναίεται ἀν' ἄκρα πόλεος, ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων, ξείνων αἰδοῖοι λιμένες, κακότητος ἀπειροι, χαίρεται'. Πρβλ. εὐθυμεῖσθαι, εὐτυχεῖν, εὐδαιμονεῖν.

χαίτη. Κόμη/χαίτη, hair, Ξενοφάνης 3.5 χαίτησιν ἀγάλμενοι εὐπρεπέεσσιν Εμπεδοκλῆς 83.2 δέξυβελεῖς χαίται νώτοις ἐπιπεφρίκασι.

χαλαρός. Χαλαρὸς/διεσταλμένος, loose/dilated, Ἀναξιμένης 1 τὸ δὲ ἀραιὸν καὶ τὸ χαλαρόν.

χαλεπός 1. Δύσκολος/δυσεπίτευκτος, hard/difficult to achieve, 'Ηράκλειτος 85 θυμῷ μάχεσθαι χαλεπὸν Δημόκριτος 228.4 χαλεπὸν δὲ τυχεῖν ἐνὸς 236 θυμῷ μάχεσθαι μὲν χαλεπὸν 2. Βαρὺς/δυσβάστακτος, heavy/unbearable, Εμπεδοκλῆς 112.12 δηρὸν δὴ χαλεπῆσι πεπαρμένοι ⟨ἄμφ' ὀδύνησιν⟩ 145.1 τοιγάρτοι χαλεπῆσιν ἀλέοντες κακότησιν Δημόκριτος 49 χαλεπὸν ἀρχεσθαι ὑπὸ χερείονος 79 χαλεπὸν μιμεῖσθαι μὲν τοὺς κακούς, μηδὲ ἐθέλειν δὲ τοὺς ἀγαθοὺς 90 ἡ τῶν συγγενῶν ἔχθρη τῆς τῶν δθνείων χαλεπωτέρη μάλα 219 χρημάτων ὁρεῖς ... πενίης ἐσχάτης πολλὸν χαλεπωτέρη 287 ἀπορίη ξυρὴ τῆς ἐκάστου χαλεπωτέρη.

χαλκός 1. Χαλκός, copper, Εμπεδοκλῆς 92 ὁσπερ τῷ κατ-